

ΑΠΟΨΗ Το απόλυτο θέατρο του παραλόγου

Δημοσιεύτηκε: Κυριακή, 7 Απριλίου 2013 | ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΣΤΑΥΡΟΥ

εκτελεστικού αντιπροέδρου του ΣΒΒΕ

Σε μια περίοδο κατά την οποία κεντρικό ζητούμενο από τις κυβερνητικές πολιτικές θα έπρεπε να είναι η διατήρηση του παραγωγικού ιστού και, τουλάχιστον, των υφιστάμενων θέσεων εργασίας, το κράτος, για ακόμα μία φορά, λειτουργεί ως τροχοπέδη στην αναπτυξιακή προσπάθεια των επιχειρήσεων, αυξάνοντας άκριτα το κόστος ενέργειας, συμπαρασύροντας έτσι ανάλογα το κόστος παραγωγής τους.

Η έως σήμερα ασκούμενη ενεργειακή πολιτική εστιάζεται, άμεσα ή έμμεσα, στην επίτευξη εσόδων για το κράτος μέσω της υπερφορολόγησης, των ρυθμιζόμενων χρεώσεων (ΕΦΚ, Τέλος ΑΠΕ, ΥΚΩ, χρεώσεις ρύπων CO2 κ.ά.) και στη διευκόλυνση της κερδοφορίας της ΔΕΗ.

Συγκεκριμένα, οι αυξήσεις στην τιμή της ηλεκτρικής ενέργειας τα τέσσερα τελευταία χρόνια έφτασαν στο 45%. Στο φυσικό αέριο, η χώρα μας έχει υψηλότερες τιμές μεταξύ των 27 χωρών της ΕΕ, ενώ παράλληλα το μικτό περιθώριο κέρδους της ΔΕΠΑ φτάνει στο 15% - 20%. Στο μαζούτ και το ντίζελ, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης που πληρώνουν οι βιομηχανίες είναι 3 με 5 φορές υψηλότερος από τον αντίστοιχο που επιβάλλεται στους Ευρωπαίους ανταγωνιστές μας.

Ζούμε, δυστυχώς, το απόλυτο θέατρο του παραλόγου. Από τη μία αναζητούμε την ανάπτυξη, την προσέλκυση νέων επενδύσεων, την αλλαγή του μοντέλου ανάπτυξης της χώρας και, από την άλλη, με διοικητικά μέτρα άλογου εισπρακτικού χαρακτήρα στραγγαλίζουμε τη βιομηχανία, τις εξαγωγές και την εθνική ανταγωνιστικότητα της ελληνικής παραγωγής.

Ας μην απορούμε, λοιπόν, όταν βιομηχανίες κλείνουν, η ανεργία αυξάνεται και η χώρα μας βυθίζεται καθημερινά στην ύφεση.